

[Kofod-Svendsen]

som vi skal stemme om om ikke så lang tid. Jeg mener, at her er tale om et stort skridt i den rigtige retning.

Men jeg vil minde landbrugsministeren om, at der er en gruppe på 5.200 landmænd, som ikke bliver tilgodeset, men hvor landbrugsministeren har givet tilsagn om, at han vil administrere loven sådan, at i hvert fald nogle af dem bliver hjulpet. Vi vil meget intenst fra Kristeligt Folkepartis side følge, hvordan administrationen sker, så i hvert fald nogle af dem – vi vil gerne anmode om så mange som muligt – ikke går til grunde, ikke alene af menneskelige grunde, men også fordi vi samfundsmæssigt har brug for den produktion.

Med hensyn til det forlig, regeringen har indgået med Fremskridtspartiet, er der flere elementer, som vi er godt tilfredse med. Man er enig om at gennemføre en ordning med generationsskifte med samme hovedindhold som L 190 fra forrige samling. Det er vi enige i. At vilkårene for uddannelserne på landbrugsskolerne bliver forbedret, så man får ligestilling med andre erhvervsuddannelser, er vi også enige i. Vi er også enige i, at formueskattens erhvervs-hæmmende virkninger skal fjernes, og ikke mindst er vi tilfredse med, at der skal indføres et dobbelt bundfradrag for ægtefæller, så det ægteskabsdiskriminerende ved formueskatten bliver afviklet.

Når det gælder liberalisering af landbrugsloven, vil vi gerne være med til at drøfte dette spørgsmål, og vi vil også gerne medvirke til ændringer. Men vi har den holdning, at når der er et udvalgsarbejde i gang og det udvalg først afgiver betænkning til efteråret, vil vi ikke i øjeblikket lægge os fast på bestemte ting, der skal gennemføres.

Der er ganske vist kun én ting, der er lagt helt fast, og det er ændringen fra 15 til 30 ha. Her synes jeg dog man må se lidt på, hvad type jord det er. Der er nu engang forskel på, om det er en meget god jord eller det er en sandet jord, når man taler om de 30 ha. Jeg kan godt forstå ønsket om en sådan ændring, men spørgsmålet er, om det lige skal være 30 ha; det kunne være 25; det kunne også være en anden størrelse. Det vil vi gerne have undersøgt nøjere.

Det samme gælder flere af de andre punkter. Vi synes nok, der er en tendens til – specielt når vi har hørt Fremskridtspartiet udtale sig om liberalisering – at det kan blive en sådan liberali-

sering, at man på en urimelig måde favoriserer de store på de mindre brugs bekostning.

For Kristeligt Folkeparti er det væsentligt, at der er plads til både små og store brug. For os er familiebruget en væsentlig del af hele vort landbrugs historie, og vi ønsker at bevare familiebruget. Vi vil ikke flyde over i romantik, men når hr. Dohrmann taler om familiebruget som en enkelt kanin og 20 høns plus lidt mere, synes jeg nok, det nærmer sig en grotesk karikatur. Jeg tror ikke, der er nogen af os, der vil tale om familiebrug på den måde. Men da vi her har en utrolig værdifuld del, ikke alene af dansk landbrug som erhverv, men også af hele vor kultur, vil jeg stærkt understrege, at vi advarer imod en liberalisering, som kommer til at gå for hurtigt, og hvor man fremmer industrilandbruget.

Selv om vi er åbne, har vi altså ikke givet nogen håndfaste tilsagn. Derfor er der også på dette tidspunkt en mindretalsudtalelse fra os. Det er ikke en afvisning; men vi vil ikke låse os fast, vi vil ikke binde os. Vi synes, at det må være naturligt, at man kender rapportens analyser, inden man lægger sig for fast.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi stemmer for regeringens forslag og de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag, og at vi stemmer imod SF's ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Når man hører hr. Kofod-Svendsen fra Kristeligt Folkeparti udlægge Fremskridtspartiets politik, kunne man jo nærmest få den opfattelse, at Fremskridtspartiet havde noget imod familiebrug. Det har vi så absolut ikke. Tværtimod, jeg synes også, familiebrug er vældig positive. Men Fremskridtspartiets politik er, at hvis nogle ønsker at drive landbrug under andre former, hvis nogle f.eks. gerne vil slå sig sammen i et anpartsselskab, jamen hvorfor skal lovgivningen så forbyde det?

Det er nemlig bl.a. derfor, Folketinget gang efter gang ender i den situation, at det skal til at dele milliarder af kroner ud af andre folks penge – penge, der er opkrævet i skatter – til dem, der ikke kan klare sig. Lad os derfor her i Folketinget skabe rammerne for, at der kan drives et fornuftigt landbrug i Danmark, og lad så dem, der har forstand på det, nemlig landmændene, selv bestemme, hvordan landbruget skal drives. Og så skal andre skatteydere selvfølgelig-